

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VIJEĆA MINISTARA
REPUBLIKE ALBANIJE O POLICIJSKOJ SURADNJI**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VIJEĆA MINISTARA REPUBLIKE ALBANIJE O POLICIJSKOJ SURADNJI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vijeća ministara Republike Albanije o policijskoj suradnji (u daljnjem tekstu: „Sporazum“) sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

U odnosima Republike Hrvatske i Republike Albanije ovaj Sporazum predstavlja element daljnjeg unaprjeđenja i produbljivanja međusobne suradnje. Naime, dosadašnja suradnja predstavnika policija dviju država ostvarivana je na državnoj razini kroz službene posjete izaslanstava policija dviju država, suradnju kriminalističkih policija, zajedničke akcije otkrivanja i presijecanja lanaca za krijumčarenje ljudi, razmjenu kriminalističkih saznanja o osobama, provjere vjerodostojnosti osobnih isprava i isprava za vozila, te provjere vozila.

Policije dviju država surađuju i s ciljem suzbijanja međunarodnog kriminaliteta droga u svrhu otkrivanja kriminalnih grupa i njihovih suradnika upletenih u organizirani kriminal i to sukladno trenutno važećem Ugovoru o suradnji između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Albanije u borbi protiv terorizma, krijumčarenja i zlouporabe droga kao i protiv organiziranog kriminala („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 06/94, u daljnjem tekstu: „Ugovor“), a koji je sklopljen 14. prosinca 1993. godine, u Zagrebu. U interesu je Republike Hrvatske i Republike Albanije daljnje promicanje i produbljivanje međusobne suradnje, a potpisanim Sporazumom na prikladan su način dodatno uređena pitanja na području policijske suradnje. Slijedom navedenoga, stupanjem na snagu Sporazuma prestaje važiti Ugovor.

Sporazum je potpisan u Tirani, 20. siječnja 2014. godine, u izvorniku na hrvatskom, albanskom i engleskom jeziku, sa zajedničkom željom za učinkovitim djelovanjem na suzbijanju međunarodnih prijetnji javnoj sigurnosti, te suzbijanju međunarodnog kriminaliteta.

U odnosima Republike Hrvatske i Republike Albanije ovaj Sporazum predstavlja element daljnjeg unaprjeđenja i produbljivanja međusobne suradnje.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim se Zakonom potvrđuje Sporazum, kako bi njegove odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Sporazumom se uspostavlja međunarodnopravni okvir za suradnju ugovornih stranaka u provedbi zajedničkih policijskih mjera uz međusobnu kadrovsku, materijalnu i organizacijsku potporu. Sporazumom Republika Hrvatska i Republika Albanija žele na prikladan način urediti pitanja međusobne suradnje na području sprječavanja i otklanjanja opasnosti za javnu sigurnost i javni red, sprječavanja i progona kaznenih djela, suzbijanja

prekograničnog kriminala, razmjene informacija, stručnog usavršavanja, suzbijanja korupcije, upućivanja časnika za vezu te zaštite osobnih podataka.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA U JEDNOM ČITANJU

Temelj za donošenje ovoga Zakona u jednom čitanju nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), jer se radi o Zakonu kojim se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, potvrđuje potpisani Sporazum. Donošenje ovoga Zakona pretpostavka je za ispunjenje formalno - pravnih pretpostavki kako bi Sporazum stupio na snagu.

Naime, uzimajući u obzir interes Republike Hrvatske i Republike Albanije za daljnje promicanje i produbljivanje međusobne policijske suradnje, kao i činjenicu da je Republika Albanija već okončala svoj unutarnji postupak za stupanje na snagu Sporazuma i o tome obavijestila Republiku Hrvatsku, ocjenjuje se da postoji interes Republike Hrvatske za što skorijim okončanjem unutarnjeg pravnog postupka potrebnog za stupanje Sporazuma na snagu, a time i stvaranje formalnih uvjeta za efikasnu primjenu svih mehanizama predviđenih Sporazumom.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost biti vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VIJEĆA MINISTARA REPUBLIKE ALBANIJE
O POLICIJSKOJ SURADNJI**

Članak 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Vijeća ministara Republike Albanije o policijskoj suradnji, potpisan u Tirani, dana 20. siječnja 2014. godine, u izvorniku na hrvatskom, albanskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Sporazuma iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

SPORAZUM

između

Vlade Republike Hrvatske

i

Vijeća ministara Republike Albanije

o policijskoj suradnji

Vlada Republike Hrvatske
i
Vijeće ministara Republike Albanije

(u daljnjem tekstu: ugovorne stranke),

u duhu prijateljskih odnosa između dviju zemalja,

s namjerom produbljivanja suradnje između policijskih tijela,

sa zajedničkom željom za učinkovitim djelovanjem na suzbijanju međunarodnih prijetnji javnoj sigurnosti te suzbijanju međunarodnog kriminaliteta,

s ciljem da s pomoću usklađenih aktivnosti učinkovitije djeluju protiv međunarodnog kriminaliteta,

uz poštivanje Konvencije Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka od 28. siječnja 1981., Dodatnog protokola uz Konvenciju Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka u vezi nadzornih tijela i međunarodne razmjene podataka od 8. studenoga 2001., te Preporuke broj R (87) 15 Odbora ministara državama članicama koja uređuje uporabu osobnih podataka u policijskom sektoru od 17. rujna 1987., a koja se odnosi i na slučajeve kada se podaci ne obrađuju automatski,

sporazumjeli su se kako slijedi:

Poglavlje I.
Opće odredbe

Članak 1.
Predmet Sporazuma i nadležna tijela

Ugovorne stranke jačaju svoju suradnju u područjima:

- sprječavanja i otklanjanja prijetnji javnoj sigurnosti i javnom redu,
- sprječavanja i progona kaznenih djela,
- suzbijanja prekograničnog kriminala, te
- obrazovanja i stručnog usavršavanja.

Sukladno nacionalnom zakonodavstvu, ugovorne stranke surađuju u provedbi zajedničkih policijskih mjera u područjima navedenim u stavku 1. ovoga članka uz međusobnu kadrovsku, materijalnu i organizacijsku potporu, a prema potrebi, mogu osnivati i zajedničke policijske timove.

Nadležna policijska tijela prema ovom Sporazumu su:

- u Republici Hrvatskoj: Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo policije kao nacionalno središnje tijelo sa svojim unutarnjim ustrojstvenim jedinicama;
- u Republici Albaniji: Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo državne policije kao nacionalno središnje tijelo sa svojim unutarnjim ustrojstvenim jedinicama.

Ugovorne stranke obavješćuju jedna drugu o promjenama područja nadležnosti ili naziva tijela navedenih u ovom Sporazumu.

Članak 2.

Zajednička analiza rizika

Ugovorne stranke teže ostvarivanju što ujednačenijeg stanja obaviještenosti o sigurnosnoj situaciji. U tu svrhu, kada je to opravdano, a najmanje jednom godišnje, one izrađuju zajedničku analizu rizika koja će služiti kao temelj za planiranje i provedbu aktivnosti.

Poglavlje II.

Opće odredbe o policijskoj suradnji

Članak 3.

Suradnja po zamolbi

Policijska tijela ugovornih stranaka, u okviru svojih nadležnosti, po zamolbi pružaju jedno drugom administrativnu pomoć u otklanjanju prijetnji javnoj sigurnosti i javnom redu te u sprječavanju i progonu kaznenih djela, osim ako je, prema nacionalnom zakonodavstvu, zamolba ili postupanje po istoj u nadležnosti pravosudnih tijela. Ako zamoljeno policijsko tijelo nije nadležno postupati po zamolbi, ono će je proslijediti nadležnom tijelu.

Nacionalna središnja tijela ugovornih stranaka međusobno razmjenjuju zamolbe navedene u stavku 1. ovoga članka, te odgovore na te zamolbe. Zamolbe se upućuju izravno nacionalnim središnjim tijelima ugovornih stranaka, koja su dužna na iste odgovoriti.

Ako se zamolbe za pomoć u otklanjanju izravne prijetnje javnoj sigurnosti i javnom redu ne mogu pravodobno dostaviti redovnim putovima između nacionalnih središnjih tijela, zamolbe i odgovori na iste mogu se dostavljati izravno između nadležnih policijskih tijela ugovornih stranaka. Nadležno policijsko tijelo obavješćuje svoje nacionalno središnje tijelo o izravno zaprimljenim i poslanim zamolbama sukladno nacionalnom zakonodavstvu.

Sukladno nacionalnom zakonodavstvu, zamolbe navedene u stavcima 1. do 3. ovoga članka mogu se osobito odnositi na:

- 1) utvrđivanje vlasnika i osoba na koje su vozila prijavljena te osoba koje upravljaju motornim vozilima, zrakoplovima i vodenim plovilima;
- 2) upite o vozačkim dozvolama, plovidbenim dozvolama i sličnim dozvolama;
- 3) utvrđivanje prebivališta i boravišta te njihovog pravnog temelja;
- 4) utvrđivanje vlasnika i korisnika telefonskih priključaka ili drugih telekomunikacijskih uređaja;
- 5) utvrđivanje identiteta;
- 6) obavijesti o porijeklu stvari, na primjer oružja, motornih vozila te vodenih plovila (upiti u vezi s pravnim temeljem istih);
- 7) obavijesti o posjedovanju i vlasništvu nekretnina, pokretnina i vrijednosnih papira;
- 8) usklađivanje i pokretanje prvih mjera traganja;
- 9) posebne dokazne radnje;
- 10) prikupljanje potrebnih obavijesti;
- 11) provedbu konkretnih mjera pri osiguranju zaštite svjedoka;
- 12) otkrivanje, osiguranje tragova, analizu i usporedbu tragova.

Zamolbe, kao i odgovori na iste, dostavljaju se, u načelu, u pisanom obliku. Ako se dostavljaju osobni podaci, izabrani oblik dostave mora u dostatnoj mjeri voditi računa o osjetljivoj naravi tih podataka. U hitnim slučajevima zamolbe se mogu dostaviti i usmeno, ali se u tim slučajevima bez odgode dostavlja naknadna pisana zamolba. Ugovorne stranke jamče da je pristup komunikacijskim uređajima moguć samo ovlaštenim osobama.

Članak 4.
Razmjena informacija bez zamolbe

Policijska tijela ugovornih stranaka, sukladno nacionalnom zakonodavstvu, u pojedinačnim slučajevima međusobno razmjenjuju informacije i bez zamolbe ako, na temelju utvrđenih činjenica, mogu osnovano pretpostaviti da su te informacije potrebne za otklanjanje konkretne prijetnje javnoj sigurnosti i javnom redu ili za progon kaznenih djela, ili da mogu dovesti do podnošenja zamolbe za pravnu pomoć. Stavci 2., 3., i 5. članka 3. ovoga Sporazuma na odgovarajući se način primjenjuju na razmjenu informacija.

Članak 5.
Obrazovanje i stručno usavršavanje

Policijska tijela ugovornih stranaka surađuju u području obrazovanja i stručnog usavršavanja, osobito putem:

- 1) razmjene nastavnih planova i programa;
- 2) zajedničkih seminara i vježbi kao i razmjene predavača i stručnjaka u različitim oblicima stručnog usavršavanja;
- 3) pozivanja predstavnika druge ugovorne stranke kao promatrača pri vježbama i pri posebnim aktivnostima od većeg sigurnosnog značaja;
- 4) zajedničkih radnih susreta.

Poglavlje III.
Posebna područja policijske suradnje

Članak 6.
Policijska suradnja u suzbijanju korupcije i drugih kaznenih djela protiv službene dužnosti

Policijska tijela ugovornih stranaka surađuju u suzbijanju korupcije i drugih kaznenih djela protiv službene dužnosti.

Suradnja policijskih tijela ugovornih stranaka u ovom području obuhvaća i razmjenu iskustava o provedbi nacionalnog zakonodavstva te suzbijanju kriminaliteta kao i razmjenu informacija i analiza o uzrocima i razvojnim tendencijama kod suzbijanja korupcije te drugih kaznenih djela protiv službene dužnosti.

Poglavlje IV.
Posebni oblici suradnje

Članak 7.
Kontrolirane isporuke

Ugovorne stranke mogu, temeljem prethodno upućene zamolbe, na svom državnom području dopustiti kontrolirane isporuke za kaznena djela za koja je to moguće prema pravu zamoljene ugovorne stranke, posebice kod nedopuštene trgovine drogama, oružjem, eksplozivnim tvarima, krivotvorenim novcem i pranja novca. Ugovorna stranka moliteljica treba obrazložiti razloge zbog kojih bi bez te mjere bilo nemoguće ili bi bilo bitno otežano otkrivanje nalogodavca i drugih sudionika ili otkrivanje distributivnih putova. Zamoljena ugovorna stranka ograničava ili odbija kontrolirane isporuke, ako potonje uključuju nerazmjerno visok rizik za osobe koje sudjeluju u prijevozu ili ako one ugrožavaju javnu sigurnost.

Zamoljena ugovorna stranka preuzima kontrolu nad isporukama u trenutku prelaska državne granice, a s ciljem izbjegavanja prekida kontrole. U daljnjem tijeku prijevoza, zamoljena ugovorna stranka osigurava stalan nadzor na način koji omogućava da se sudionici i isporuke u svako doba nalaze u dohvatu. Prema dogovoru između ugovornih stranaka kontrolirane isporuke mogu biti zaustavljene, a pristanak za nastavak isporuke daje se na način koji će omogućiti da ova isporuka ostane nedirnuta, da se ukloni ili bude u cijelosti ili djelomično zamijenjena.

Zamolbe za kontrolirane isporuke, koje započinju ili se nastavljaju u trećoj državi, odobravaju se samo ako ta država osigurava ispunjenje uvjeta navedenih u stavku 2. ovoga članka.

Zamolbe navedene u stavku 1. podnose se:

- u Republici Hrvatskoj: Ministarstvu unutarnjih poslova, Ravnateljstvu policije, Upravi kriminalističke policije;
- u Republici Albaniji: Ministarstvu unutarnjih poslova, Ravnateljstvu državne policije.

Zamolba navedena u stavku 1. podnosi se na temelju nacionalnog zakonodavstva uz uvjet uzajamnosti. Odluku donosi nadležno tijelo zamoljene ugovorne stranke u skladu s pravom zamoljene ugovorne stranke.

Članak 8.

Izvidi prikrivenih istražitelja i pouzdanika

Ugovorne stranke mogu, po prethodno upućenoj zamolbi, pružati jedna drugoj pomoć u vođenju istraga korištenjem službenih osoba koje djeluju u tajnosti ili s izmijenjenim identitetom (prikriveni istražitelji) ili pouzdanika, ako postoji sumnja da je počinjeno kazneno djelo za koje je prema zakonodavstvu zamoljene ugovorne stranke dopušteno djelovanje prikrivenih istražitelja ili pouzdanika. Ugovorna stranka moliteljica dužna je obrazložiti neophodnost ove mjere jer bi u suprotnom prikupljanje informacija bilo nemoguće ili znatno otežano.

Izvidi prikrivenih istražitelja ili pouzdanika na državnom području zamoljene ugovorne stranke ograničavaju se na pojedinačno, vremenski ili na drugi način određeno djelovanje, sukladno nacionalnom zakonodavstvu. Djelovanje se priprema na temelju dogovora između sudjelujućih tijela zamoljene ugovorne stranke i ugovorne stranke moliteljice. Djelovanje vodi službena osoba zamoljene ugovorne stranke. Na zahtjev jedne od ugovornih stranaka izvidi prikrivenih istražitelja ili pouzdanika moraju se prekinuti bez odgode.

Na zamolbu ugovorne stranke moliteljice, na državnom području zamoljene ugovorne stranke može se angažirati i prikriveni istražitelj ili pouzdanik ugovorne stranke moliteljice, uzimajući u obzir ograničenja iz prethodnog stavka. Zamoljena ugovorna stranka pruža potrebnu kadrovsku, logističku i tehničku pomoć. Zamoljena ugovorna stranka poduzima sve potrebne mjere za zaštitu službenih osoba ili pouzdanika ugovorne stranke moliteljice tijekom njihovog djelovanja na državnom području zamoljene ugovorne stranke. O provedbi i rezultatima djelovanja prikrivenih istražitelja ili pouzdanika potrebno je bez odgode u pisanom obliku obavijestiti nadležna tijela ugovorne stranke na čijem se državnom području djelovanje odvijalo. Djelovanje prikrivenog istražitelja ili pouzdanika ugovorne stranke moliteljice smatra se djelovanjem zamoljene ugovorne stranke.

Zamoljena ugovorna stranka, sukladno nacionalnom zakonodavstvu, utvrđuje pretpostavke za djelovanje prikrivenih istražitelja ili pouzdanika, uvjete pod kojima isti djeluju, te uvjete za korištenje rezultata njihovih izvida. Zamoljena ugovorna stranka o tome obavješćuje ugovornu stranku moliteljicu.

Zamolbe navedene u stavku 1. podnose se:

- u Republici Hrvatskoj: Ministarstvu unutarnjih poslova, Ravnateljstvu policije, Upravi kriminalističke policije;
- u Republici Albaniji: Ministarstvu unutarnjih poslova, Ravnateljstvu državne policije.

Zamolba navedena u stavku 1. podnosi se na temelju nacionalnog zakonodavstva uz uvjet uzajamnosti. Odluku donosi nadležno tijelo zamoljene ugovorne stranke u skladu sa zakonodavstvom zamoljene ugovorne stranke.

Članak 9. Zaštita svjedoka

Policijska tijela ugovornih stranaka pružaju uzajamnu pomoć u području zaštite svjedoka i ostalih osoba u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom (u daljnjem tekstu: osobe koje je potrebno zaštititi).

Pomoć obuhvaća razmjenu informacija, logističku pomoć te prihvata osoba koje je potrebno zaštititi.

Osoba koju je potrebno zaštititi mora biti uključena u program zaštite svjedoka u ugovornoj stranci moliteljici. Takva osoba neće biti uključena u program zaštite svjedoka zamoljene ugovorne stranke. Pri provedbi mjera pružanja pomoći u vezi sa zaštitom takve osobe na odgovarajući se način primjenjuje nacionalno zakonodavstvo zamoljene ugovorne stranke.

Ako je to potrebno, troškove života osoba koje je potrebno zaštititi, kao i troškove drugih mjera čiju je provedbu zatražila ugovorna stranka moliteljica, podmiruje država moliteljica. Troškove policijskih službenika i materijalne troškove u vezi sa zaštitom tih osoba snosi zamoljena ugovorna stranka.

Zamoljena ugovorna stranka, nakon što prethodno obavijesti ugovornu stranku moliteljicu, može obustaviti pružanje zaštite osobi kojoj je to potrebno, ako za to postoje ozbiljni razlozi. U tim slučajevima, ugovorna stranka moliteljica dužna je ponovno preuzeti tu osobu.

Članak 10. Upućivanje časnika za vezu

Jedna ugovorna stranka može uputiti časnika za vezu policijskim tijelima druge ugovorne stranke uz suglasnost njezina nacionalnog središnjeg tijela.

Časnici za vezu poduzimaju radnje savjetovanja i pružanja pomoći bez prava na samostalno korištenje policijskih ovlasti. Oni pružaju informacije i obavljaju zadatke u okviru uputa ugovorne stranke koja ih upućuje, a pri tome uzimaju u obzir zamolbu ugovorne stranke primateljice.

Časnici za vezu koje je jedna ugovorna stranka uputila u treću državu mogu, na temelju uzajamnog dogovora obiju ugovornih stranaka, te uz pisanu suglasnost treće države, štiti i interese druge ugovorne stranke u toj državi.

Članak 11. Kontaktne točke

Radi olakšavanja razmjene informacija i suradnje između nadležnih policijskih tijela ugovornih stranaka, službene osobe nadležnih policijskih tijela jedne od ugovornih stranaka mogu se uputiti u službe kontaktnih točaka koje druga ugovorna stranka ima zajednički s trećim državama na temelju pisane suglasnosti trećih država.

Članak 12.

Suradnja u području sigurnosti sportskih i drugih velikih događanja

Ugovorne stranke surađuju i razmjenjuju informacije o sportskim i drugim velikim događanjima.

Razmjena obuhvaća i dostavu osobnih podataka o navijačima i osobama sklonim nasilju na sportskim natjecanjima u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

Suradnja može obuhvaćati upućivanje i prihvata policijskih timova za vrijeme održavanja gore navedenih sportskih i drugih velikih događanja te njihovo djelovanje na državnom području druge ugovorne stranke kao i razmjenu iskustava s ciljem stjecanja najbolje prakse. Razmjena iskustava može obuhvaćati: razmjenu stručnjaka, dokumentacije i znanja iz ovoga područja.

Članak 13.

Međusobna komunikacija i telekomunikacijska povezanost

Za potrebe ovoga Sporazuma, policijska tijela mogu poboljšati svoju međusobnu komunikaciju i telekomunikacijsku povezanost:

- 1) imenovanjem osoba za kontakt;
- 2) razmjenom informacija o značajnim telekomunikacijskim povezanostima i elektronskim adresama policijskih tijela;
- 3) osiguranjem izravnih veza za prijenos govora, podataka ili slika;
- 4) uspostavljanjem radio veza na dogovorenim frekvencijama u slučaju posebnih potreba, i
- 5) suradnjom pri osiguravanju nesmetanog djelovanja policijskih radio sustava.

Poglavlje VI.

Zaštita podataka

Članak 14.

Zaštita osobnih podataka

Nadležna policijska tijela ugovornih stranaka razmjenjuju osobne podatke (u daljnjem tekstu: podaci) uz poštivanje ograničenja određenih od strane tijela koja takve podatke dostavljaju te sukladno sljedećim načelima koja se primjenjuju jednako na automatski obrađene podatke kao i na podatke koji nisu obrađeni na taj način:

- 1) dostavljeni podaci se bez suglasnosti tijela koje ih dostavlja ne smiju koristiti u druge svrhe osim u one zbog kojih su dostavljeni;
- 2) dostavljeni se podaci brišu odnosno ispravljaju, čim:
 - se ustanovi da su netočni, ili
 - tijelo koje ih je dostavilo priopći da su podaci utvrđeni ili dostavljeni na protupravan način, ili
 - oni više nisu potrebni za izvršavanje službenog zadatka radi kojeg su dostavljeni, osim ako postoji izričita ovlast za korištenje dostavljenih podataka u druge svrhe. Takva se suglasnost smije dati samo ako je obrada tih podataka u te druge svrhe dopuštena prema nacionalnom zakonodavstvu ugovorne stranke koja vodi zbirku podataka.

Ugovorne stranke dužne su poštivati upute koje je u vezi obveze brisanja podataka dala ugovorna stranka koja dostavlja podatke.

- 3) na zahtjev nadležnog tijela koje je podatke dostavilo primatelj daje obavijesti o korištenju primljenih podataka i o postignutim rezultatima;

- 4) nadležno tijelo koje dostavlja podatke jamči za točnost i ažurnost dostavljenih podataka. Uz to je dužno obratiti pozornost na postojanje nužnosti i razmjernosti u odnosu na svrhu dostave tih podataka, te na poštivanje zabrana dostave podataka u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ugovorne stranke. Ako se utvrdi da su dostavljeni netočni podaci ili da se radi o podacima koji se nisu smjeli dostaviti, ili da se podaci koji su uredno dostavljeni po proteku određenog roka u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ugovorne stranke čije je tijelo te podatke dostavilo moraju izbrisati, tada se to primatelju bez odgode mora priopćiti. Primatelj je dužan bez odgode provesti potrebno brisanje ili ispravak;
- 5) ako tijelo kojem su podaci dostavljeni ima razloga posumnjati u točnost dostavljenih podataka ili smatra da ih je potrebno izbrisati, o tome bez odgode obavješćuje tijelo koje je dostavilo podatke;
- 6) ugovorne stranke koriste za dostavljanje podataka samo takva komunikacijska sredstva koja jamče učinkovitu zaštitu podataka od neovlaštenog korištenja ili preinake od strane trećih osoba tijekom postupka njihove dostave;
- 7) službene osobe koje djeluju na državnom području druge ugovorne stranke nemaju izravan pristup automatski obrađenim podacima druge ugovorne stranke. Ovo vrijedi i za suradnju prema članku 15.;
- 8) primatelj je dužan dostavljene podatke učinkovito zaštititi od slučajnog ili neovlaštenog uništavanja, slučajnog gubitka, neovlaštene ili slučajne izmjene ili prosljeđivanja, neovlaštenog pristupa i neovlaštenog objavljivanja;
- 9) tijelo koje je podatke dostavilo i primatelj dužni su zabilježiti povod, sadržaj, vrijeme i mjesto primitka kao i tijelo koje je podatke dostavilo te tijelo koje je primilo takve podatke. Ovi podaci čuvaju se najmanje tri godine i smiju se koristiti isključivo za kontrolu poštivanja mjerodavnih propisa o zaštiti podataka;
- 10) u skladu s njihovim nacionalnim zakonodavstvom, ugovorne stranke odgovaraju za štetu prouzročenu u jednoj ugovornoj stranci bilo kojem ispitaniku druge ugovorne stranke koja je nastala kao posljedica obrade podataka ispitanika koji su dostavljeni na temelju ovoga Sporazuma. U okviru svojih odgovornosti, u skladu s njihovim nacionalnim zakonodavstvom, ugovorne stranke se prema oštećenom ne mogu pozivati na to da su dostavljeni podaci bili netočni ili da su protupravno dostavljeni. Ako ugovorna stranka koja je primila podatke nadoknadi štetu nastalu korištenjem netočnih ili protupravno dostavljenih podataka, ugovorna stranka koja je podatke dostavila namirit će ukupni iznos isplaćene naknade štete.

Članak 15.

Klasificirani podaci

Klasificirani podaci temeljem ovoga Sporazuma razmjenjuju se sukladno Ugovoru između Vlade Republike Hrvatske i Vijeća ministara Republike Albanije o uzajamnoj zaštiti klasificiranih podataka, potpisanom 19. prosinca 2008.

Poglavlje VI.

Pravni položaj službenih osoba

Članak 16.

Ovlasti i pravni položaj službenih osoba druge ugovorne stranke

Službene osobe jedne od ugovornih stranaka koje u okviru suradnje na temelju ovoga Sporazuma borave na državnom području druge ugovorne stranke, nemaju policijske ovlasti, osim ako ovim Sporazumom nije drukčije predviđeno. Pri provedbi svih mjera one su dužne pridržavati se nacionalnog zakonodavstva druge ugovorne stranke.

Službene osobe jedne od ugovornih stranaka koje u okviru suradnje na temelju ovoga Sporazuma borave na državnom području druge ugovorne stranke, dužne su sa sobom nositi valjanu službenu iskaznicu s fotografijom. U slučajevima navedenim u članku 8. ovoga Sporazuma dovoljno je nositi dokument kojim se dokazuje prikriveni identitet.

Službene osobe jedne od ugovornih stranaka koje u okviru suradnje na temelju ovoga Sporazuma borave na državnom području druge ugovorne stranke ovlaštene su nositi svoje službeno oružje, osnovna zadužena sredstva prisile i opremu, osim ako druga ugovorna stranka u pojedinačnom slučaju izjavi da ona to ne dopušta ili da to dopušta samo pod određenim uvjetima. Korištenje službenog oružja dopušteno je samo u slučaju nužne obrane sebe ili obrane treće osobe. Nadležne se službe međusobno obavješćuju o dopuštenom službenom oružju i sredstvima prisile. Službene osobe nisu ovlaštene nositi službenu odoru. Službene osobe navedene u člancima 14., 15. i 17. ovoga Sporazuma ovlaštene su nositi službenu odoru osim ako nadležna policijska tijela na čijem državnom području službene osobe djeluju u konkretnom slučaju to ne dozvoljavaju odnosno korištenje dodatno ne uvjetuju.

Ako službene osobe jedne od ugovornih stranaka pri poduzimanju mjera na temelju ovoga Sporazuma na državnom području druge ugovorne stranke koriste vozila, dužne su pridržavati se istih prometnih propisa kao i službene osobe druge ugovorne stranke. Ugovorne stranke međusobno se obavješćuju o važećim propisima iz ovoga područja.

Članak 17.

Kaznena odgovornost

Službene osobe koje na temelju ovoga Sporazuma djeluju na državnom području druge ugovorne stranke izjednačene su u svojim pravima i obvezama sa službenim osobama te ugovorne stranke u pogledu kaznenih djela koja one počinu ili koja su počinjena nad njima ili na njihovu štetu.

Članak 18.

Radnopravni odnosi

Na službene osobe ugovornih stranaka se za vrijeme obavljanja njihovih zadataka na temelju ovoga Sporazuma primjenjuju odredbe radnog prava njihove države, a naročito u pogledu disciplinske odgovornosti.

Članak 19.

Odgovornost za štetu

Ako službena osoba jedne ugovorne stranke u provedbi ovoga Sporazuma prouzroči štetu na državnom području druge ugovorne stranke, ta je ugovorna stranka odgovorna za naknadu štete oštećenoj trećoj osobi pod jednakim uvjetima i u jednakom opsegu kao da su štetu prouzročile njezine službene osobe sa stvarnom i mjesnom nadležnošću.

Ugovornoj stranci koja je nadoknadila štetu oštećenima ili njihovim pravnim sljednicima, druga ugovorna stranka mora nadoknaditi iznos naknade štete, osim ako je intervencija uslijedila po njezinoj zamolbi. U slučaju kada se za štetu terete ugovorne stranke, naknada štete neće se potraživati, osim ako je službena osoba prouzročila štetu namjerno ili iz krajnje nepažnje.

Poglavlje VII.

Završne odredbe

Članak 20.

Odbijanje suradnje

Ako bilo koja ugovorna stranka smatra da je postupanje po konkretnoj zamolbi ili poduzimanje konkretne mjere suradnje na temelju ovoga Sporazuma takve naravi da može dovesti do ograničavanja suvereniteta, prijetnje njezinoj vlastitoj sigurnosti ili drugim bitnim interesima ili do povrede njezinog nacionalnog zakonodavstva, ona obavješćuje drugu ugovornu stranku da u cijelosti ili djelomično odbija suradnju ili je prihvaća pod određenim uvjetima.

Članak 21.

Provedbeni protokoli

Nadležna nacionalna središnja tijela ugovornih stranaka navedena u članku 1. stavku 3. mogu sklopiti protokole za provedbu članka 10., 12., 13. i 14. ovoga Sporazuma.

Članak 22.

Sastanci stručnjaka

Svaka ugovorna stranka može, po potrebi, zatražiti sastanak predstavnika nadležnih policijskih tijela ugovornih stranaka radi utvrđivanja pojedinosti za provedbu oblika suradnje koji su predviđeni ovim Sporazumom, rješavanja pitanja u svezi s primjenom ovoga Sporazuma te predlaganja daljnjeg razvoja suradnje.

Članak 23.

Rješavanje sporova

Svi sporovi koji mogu proizaći iz tumačenja ili primjene ovoga Sporazuma, a koje nacionalna središnja tijela ne mogu riješiti putem konzultacija, rješavaju se diplomatskim putem.

Članak 24.

Troškovi

Svaka ugovorna stranka snosi troškove koji za njezina nadležna policijska tijela nastanu u provedbi ovoga Sporazuma, osim ako ovim Sporazumom nije drukčije određeno.

Članak 25.

Odnos prema drugim međunarodnim ugovorima

Ovaj Sporazum ne utječe na postojeća prava i obveze ugovornih stranaka koji proizlaze iz drugih međunarodnih ugovora koji ih obvezuju.

Ovaj Sporazum ne utječe na odredbe o međunarodnoj suradnji u području suzbijanja kriminala putem nacionalnih središnjih tijela, osobito u okviru Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

Članak 26.

Završne odredbe

Ovaj Sporazum stupa na snagu tridesetog dana od datuma primitka posljednje pisane obavijesti kojom ugovorne stranke obavješćuju jedna drugu, diplomatskim putem, o okončanju njihovih unutarnjih pravnih postupaka potrebnih za stupanje na snagu ovoga Sporazuma.

Ovaj se Sporazum sklapa na neodređeno vrijeme. Svaka ugovorna stranka može u svako doba okončati Sporazum pisanom obavješću, diplomatskim putem. U tom slučaju Sporazum prestaje šest mjeseci od datuma kada je druga ugovorna stranka primila obavijest o okončanju.

Stupanjem na snagu ovoga Sporazuma prestaje Ugovor o suradnji između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Albanije u borbi protiv terorizma, krijumčarenja i zlouporabe droga kao i protiv organiziranog kriminala, sastavljen u Zagrebu, 14. prosinca 1993.

Sastavljeno u Tirani dana 20. siječnja 2014., u dva izvornika, svaki na hrvatskom, albanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vladu
Republike Hrvatske

Ranko Ostojić, v.r.
potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske
i ministar unutarnjih poslova

Za Vijeće ministara
Republike Albanije

Saimir Tahiri, v.r.
ministar unutarnjih poslova

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za unutarnje poslove.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Sporazum iz članka 1. ovoga Zakona, nije na snazi, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:
Zagreb,

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Gordan Jandroković

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje predmetni Sporazum, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i odredbi članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana njegovim odredbama.

Članak 2. sadrži tekst Sporazuma u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za unutarnje poslove.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Sporazuma predmetni Sporazum nije na snazi, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu Zakona.